

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Provisio 8. Per tuarum omnium actionum, passionum intentionum rerum
cum omnibus Creaturis communicationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

confici potest, & confecit tum in hac, quam nos docuit, tum in sua quam ipse in corde, & ore, & opere, semper habuit formula Christus. Ut cum orans dixit: *Non quod ego volo Pater, sed fiat voluntas tua*, Et iterum. *Ita Pater: quoniam sic placitum est ante te*. Et rursus. *Ego quæ placita sunt Patri, facio semper*. Sicut *mandatum dedit mihi Pater, sic facio*; Denique verbum ejus est illud. *In capite libri scriptum est de me, ut faciam voluntatem tuam*. Itemque illud. *Meus cibus est, ut faciam voluntatem Patris mei*. Et omnis qui fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, ipse meus frater & soror & Mater est, in quibus omnibus Domini nostri sententiis, & sensus, & medulla, & praxis hujus, de qua locuti usque huc sumus, Intentionis est, quam in Christi sensu præsertim, usurpare, satis erit, & vota usurpantis excedet.

Luc. 22. 42.

Matt. 1. 26.

Joan. 8. 29.

Psal. 39. 8.

Matt. 12. 50.

PROVISIO VIII.

Per tuarum omnium actionum, passionum, intentionum, rerum, cum omnibus creaturis communicationem.

Notum est, omnes nos quicumque in hoc universo creato, tam visibili sublunari, quàm invisibili, superque cælesti continemur, ab uno Deo tanquam authore & factore opera, tanquam à Patre filii, tanquam à fonte rivuli, tanquam à radice rami, procedunt, sic procedere, ob quod meritò jubemur dicere Deo nostro, *Pater noster qui es in caelis*. nimirum quia tanquam filii unius Patris Dei, factoris nostri sumus omnes nos. Ob quod etiam mutuo quodam nectimur viaculo, inter nos, ut alii aliis præstemus obse-

obsequia, alii ab aliis accipiamus beneficia, aliorum supportemus onera; Ob hoc etiam nemo sibi soli vivit, sed aliis pluribus, imò suo modo omnibus; ob hoc quæ solum sua propria sunt quarere debet, sed quæ multorum, atque adeo quæ omnium. Ob hoc nemo soli sibi placere debet, sed omnibus, faciendo omnibus ea pro posse, quæ secundum Deum iis conducibilia sunt. Ob hoc denique nemo Deum laudare, gloriam ejus procurare, voluntatemque facere debet, pro seipso ac uno solo, sed etiam pro aliis, imò pro omnibus & singulis concreatorum suis, pro quibus, eorum omnium debitor est Deo obsequiorum, quorum est debitor pro seipso, imò fortè tanto plus debet pro aliis omnibus, quàm pro uno seipso, quanto omnes simul præstantiores sunt solo ipso, licet nemo aliorum tantum curam gerere debeat, neglecto seipso.

Luc. 9. 23.

Nam dicitur illi. *Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, se autem ipsum perdat.*

Ex his ergo fundamentis quæ perstricta sunt, consurgit hæc Provisio præsens, per quam fructuosè, quoad meritum gratiæ & gloriæ, aliarumque virtutum profectum, opera sunt coram Deo factitanda ab omnibus, qui ejusmodi fructuum perstudiosi sunt. Esse autem debent omnes quidem homines, at ex speciali causa ii, quibus tempus suæ resolutionis instat, & jam ad metas vitæ accedere se sentiunt & aspiciunt. Id verò est quod dicimus: ut, quisquis talis est, & per hoc quod adhuc superest temporis, copiosè coram Deo ditescere percipit: omnem suam quantam illi est corporis animæ, personæ, substantiam, omnes partes, potentias & vires, omnes

aptitudines, habitus, dispositiones, omnes opera-
 tiones, passionēs, alterationes, omnes appetitio-
 nes, desideria, curas, omnes circumstantias, capa-
 citates, conditiones, omnia loca, tempora, ad-
 juncta: omnes atomos, omnia instantia, omnes
 omnes possibilitates, omnia denique à se quo-
 vis modo provenientia, nec non ad se quo-
 modocunque pertinentia, pertingentia, atque
 uno verbo qualitercunque sua: non velit esse
 tantum sua, nec velit tantum sibi soli esse, durare,
 servare, agere, prodesse, sed intentione voluntatis
 suae velit & faciat ea esse omnium omninò rerum
 aliarum, velit omnibus prodesse, omnibus servare,
 omnibus existere, & inexistere: nominatim velit
 & intendat, omnibus & pro omnibus Deum nosse,
 credere, prædicare, amare, adorare, audire, lau-
 dare, venerari: pro omnibus velit Deo servire,
 obedire, voluntatem exequi, conformari,
 adherere, vivere, operari, pati, mori. Debet ipse
 humilitatem Deo, debet fidem, debet spem, debet
 timorem, debet charitatem, debet religionem,
 debet orationem, debet justitiam, debet miseri-
 cordiam, debet patientiam, mansuetudinem, pro-
 ximorum amorem &c. hæc eadem omnia debent
 Deo pro suo statu omnes reliquæ creaturæ præ-
 terita, præsentis, futuræ, possibiles. Hæc ergo
 sua debita, dum solvit Deo pro se, solvat simul
 tanquam pro omnibus singulisque creaturis; ita
 ut ex intentionis applicationisque ipsius vi, effi-
 caciâ, latitudine, extensioneque, omnis ejus actio,
 sit quasi omnium creaturarum actio: omnis ejus
 humiliatio coram Deo, sit quoque omnium crea-
 urarum coram Deo humiliatio: omnis ejus ora-
 tio

tio

tio ad Deum, sit omnium, sit pro omnibus oratio
& sic de aliis,

Esse hanc coram Deo fecundissimam Provisionem & valdè aptam ad coacervationem spiritualium opum & divitiarum, nemo, ut opinor, non videt. Superest ergo, ut hæc Provisio in praxi sit, & apud omnes quidem; sed speciali ut dixi ratione, apud omnes eos, quibus vitæ hanc novissima fluit. Quibus author sum, ut hujus Provisionis materiam, hoc est, ut istam communicationem suarum rerum cum omnibus creaturis, non tantum ad præsentem creaturam, omnes futuras, omnes possibles, omnesque obligationes earum ad DEUM &c. faciendo sua omnia non tantum suo, nec tantum nomine creaturarum præsentium, sed etiam præteritarum futurarumque possibiliumque nomine, quandoquidem cum his omnibus habet homo aliquam in Deo & ex Deo fraternitatem, habet etiam in se magnam cum præteritis, habiturusque cum futuris connexionem, vel ob suam ab aliis, vel ob earum à se dependentiam in essendo, vivendo, operando &c. possibilibus etiam hoc debet, quia ipse existendo occupavit locum aliarum possibilium, quæ ideò non existunt: quia ita expedire, visum placitumvè est apud inscrutabilem Dei sapientiam, rerumque, nulli nisi Deo soli cognitam combinationem,

PRO.